

móne, ut humáni géneris commemoratióne, divínam cleméntiam cum omni admiratióne discamus, quæ summum honórem, magnámque glóriam nostræ natúre largíta est, quæ omnibus hodiérna die mérui excélsior reperiri. Hódie Angeli atque Archángeli natúram nostram in sede Domínica immortáli glória fulgéntem vidérunt.

R. Ascéndens. 459.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Marcum.

Lectio vii. *Cap. xvj. c*

IN illo témpore : Recumbéntibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis : quia iis qui viderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et reliqua.

De Homília sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homil. xxix.

ST Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assumptus est in cœlum, et sedet a dextris Dei. In veteri Testaménto cognóvimus, quod Elías sit raptus in cœlum. Sed aliud est

cœlum aéreum, aliud æthéreum. Cœlum quippe aéreum terræ est próximum : unde et aves cœli dicimus, quia eas volítare in aère vidémus. In cœlum itaque aéreum Elías sublevátus est, ut in secretam quamdam terræ regiónem repénite duceretur, ubi in magna jam carnis et spíritus quiéte viveret, quóusque ad finem mundi rédeat, et mortis débitum solvat. Ille etenim mortem distulit, non evásit : Redemptor autem noster, quia non distulit superávit, eámque resurgéndo consumpsit, et resurrectiõnis suæ glóriam ascendéndo declarávit.

R. Ego rogábo. 462.

Lectio viij.

NOtándum quoque est, quod Elías in curru légitur ascendisse : ut videlicet apérte demonstréretur, quia homo purus adjutório indigébat aliéno. Per Angelos quippe facta illa et osténsa sunt adjumenta : quia nec in cœlum quidem aéreum per se ascendere póterat, quem natúre suæ infirmitas gravábat. Redemptor autem noster non curru, non Angelis sublevátus

légitur : quia is, qui fécerat ómnia, nimirum super ómnia sua virtúte ferebátur. Illo etenim revertébatur, ubi erat : et inde redíbat, ubi remanébat : quia cum per humanitatem ascénderet in cœlum, per divinitatem suam et terram páriter continébat et cœlum. *R.* Ponis. 462.

Lectio ix.

Sicut autem Joseph a fratribus venditus venditióne Redemptóris nostri figurávit : sic Henoch translátus, atque ad cœlum aéreum Elías sublevátus, ascensionem Domínica utérque designávit. Ascensionis ergo suæ Dóminus prænúntios et testes hábuit, unum antelegem, alium sub lege : ut quándoque veniret ipse, qui veráciter cœlos penetráre potuisset. Unde et ipse ordo in eórum quodque utrorúmque sublevatióne per quædam incrementa distinguitur. Nam Henoch translátus, Elías vero ad cœlum subvéctus esse memorátur : ut veniret póstmodum, qui nec translátus, nec subvéctus, cœlum æthéreum sua virtúte penetráret.

Te Deum laudámus. 20.

FERIA TERTIA.

In I. Nocturno.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. *Cap. iv.*

CARÍSSIMI, nolite omni spíritui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint : quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur spíritus Dei : omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venísse, ex Deo est : et omnis spíritus, qui solvit Jesum, ex Deo non est, et hic est antichristus, de quo audistis quóniam venit, et nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis filíoli, et vicistis eum, quóniam major est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt : ideo de mundo loquúntur, et mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos : qui non est ex Deo, non audit nos : in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, et spíritum erróris.

R. Post passióne. 454.

Lectio ij.

CARÍSSIMI, diligámus nos invicem : quia caritas ex Deo est. Et

omnis, qui diligit, ex Deo natus est, et cognoscit Deum. Qui non diligit, non novit Deum : quoniam Deus caritas est. In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum. In hoc est caritas : non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris. Carissimi, si sic Deus dilexit nos : et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit unquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, et caritas ejus in nobis perfecta est. In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus, et ipse in nobis : quoniam de Spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus, et testificamur quoniam Pater misit Filium suum Salvatorem mundi.

R. Omnis. 455.

Lectio iij.

Quisquis confessus fuerit quoniam Jesus est Filius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognovimus, et credidimus caritati, quam habet Deus in nobis. Deus

caritas est : et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfecta est caritas Dei nobiscum, ut fiduciam habeamus in die iudicii : quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritate : sed perfecta caritas foras mittit timorem, quoniam timor poenam habet. Qui autem timet, non est perfectus in caritate. Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. Si quis dixerit, quoniam diligo Deum, et fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum, quem non videt, quomodo potest diligere? Et hoc mandatum habemus a Deo : ut qui diligit Deum, diligat et fratrem suum.

R. Exaltare. 455.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Maximi
Episcopi.

Homil. xliij. quae est ij. de
Pentecoste, ante medium.

Lectio ib.

Meminit sanctitas vestra, quod aquilae illi de Psalterio, cujus innovatam juventutem

tem legimus, comparaverim Salvatorem. Est enim similitudo non parva. Sicut enim aquila humilia deserit, alta petit, caelorum vicina conscendit : ita et Salvator humilia inferni deseruit, paradisi altiora petiit, caelorum fastigia penetravit. Et sicut aquila relictis terrenis sordibus, sublime volans, purioris aeris salubritate perfruitur : ita et Dominus terrenorum faciem deserens peccatorum, in sanctis suis volitans, purioris vitae simplicitate letatur.

R. Tempus. 458.

Lectio v.

PER omnia igitur aquilae comparatio convenit Salvatori. Sed quid facimus, quod aquila praedam frequenter diripit, tollit frequenter alienum? Nec in hoc tamen dissimilis est Salvator. Praedam enim quodammodo sustulit, cum hominem, quem suscepit, inferni raptum faucibus portavit ad caelum, et alienae dominationis, id est, diabolicae potestatis servum de captivitate erutum, duxit ad altiora captivum, sicut scriptum est in Propheta :

Ascendens in altum, captivam duxit captivitatem, dedit dona hominibus.

R. Non turbetur. 458.

Lectio vj.

Ascendit, inquit, in altum, captivam duxit captivitatem. Quam bene triumphum Domini Propheta describit. Solébat, sicut dicunt, regum triumphantium currus captivorum pompa praecedere. Ecce Dominum euntem ad caelos non praecedit, sed comitatur gloriosa captivitas, non ante vehiculum ducitur, sed ipsa evahit Salvatorem. Quodam enim mysterio, dum Filius Dei filium hominis sustulit ad caelum, ipsa captivitas portatur, et portat.

R. Ascendens. 459.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. xvj. c

In illo tempore : Rescumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus : et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis : quia iis qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papae.

Ex eadem Homilia xxix.

Considerandum nobis est, quid est quod Marcus ait: Sedet a dextris Dei: et Stephanus dicit: Video caelos apertos, et Filium hominis stantem a dextris Dei. Quid est quod hunc Marcus sedentem, Stephanus vero stantem se videre testatur? Sed scitis, fratres, quia sedere iudicantis est, stare vero pugnantis, vel adiuvantis.

℟. Ego rogabo. 462.

Lectio viij.

Quia ergo Redemptor noster assumptus in caelum, et nunc omnia iudicat, et ad extremum iudex omnium veniet; hunc post assumptionem Marcus sedere describit, quia post ascensionis suae gloriam iudex in fine videbitur. Stephanus vero hunc in labore certaminis positus stantem vidit, quem adiutorem habuit: quia ut iste in terra persecutorum infidelitatem vinceret, pro illo de caelo illius gratia pugnavit.

℟. Ponis nubem. 462.

Lectio ix.

Sequitur: Illi autem profecti praedicaverunt ubique Domino cooperante, et sermonem confirmante sequentibus signis. Quid in his considerandum est, quid memoriae commendandum: nisi quod praecipuum obedientia, obedientiam vero signa secuta sunt? Sed quia auctore Deo breviter lectionem evangelicam exponendo transcurrimus: restat, ut aliquid de ipsa tantae consideratione solemnitatis dicamus.

Te Deum. 20.

FERIA QUARTA.

In I. Nocturno.

Incipit Epistola secunda beati Joannis Apostoli.

Lectio j.

Senior Electae dominae, et natis ejus, quos ego diligo in veritate, et non ego solus, sed et omnes, qui cognoverunt veritatem, propter veritatem, quae permanet in nobis, et nobiscum erit in aeternum. Sit vobiscum gratia, misericordia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu Filio Patris in veritate, et caritate. Gavisus sum valde, quoniam inveni de filiis tuis ambu-

lantes in veritate, sicut mandatum accepimus a Patre. Et nunc rogo te domina, non tamquam mandatum novum scribens tibi, sed quod habuimus ab initio, ut diligamus alterutrum.

℟. Post passionem. 454.

Lectio ij.

Et haec est caritas, ut ambulemus secundum mandata ejus. Hoc est enim mandatum, ut quemadmodum audistis ab initio, in eo ambulatis: quoniam multi seductores exierunt in mundum, qui non confitentur Jesum Christum venisse in carnem: hic est seductor, et antichristus. Videte vosmetipsos, ne perdatis quae operati estis: sed ut mercedem plenam accipiatis. Omnis, qui recedit, et non permanet in doctrina Christi, Deum non habet: qui permanet in doctrina, hic et Patrem et Filium habet.

℟. Omnis. 455.

Lectio iij.

Si quis venit ad vos, et hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec Ave ei dixeritis. Qui enim dicit illi Ave, communicat operi-

bus ejus malignis. Plura habens vobis scribere, nolui per chartam, et atramentum: spero enim me futurum apud vos, et os ad os loqui: ut gaudium vestrum plenum sit. Salutant te filii sororis tuae Electae.

℟. Exaltare. 455.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Gregorii Nysseni.

Orat. de Ascens. Domini.

Lectio iv.

Odiernam celebritatem satis per se magnam, Propheta David majorem efficit, dum illi gaudium e Psalmis adjungit. Hic enim excelsus Propheta supra seipsum egradiens, tamquam corporis onere nihil prematur, infert se caelestibus potestatibus, et voces earum nobis exponit, cum in caelum redeuntem Dominum ipsae comitantes, Angelis, qui versantur in terris, quibusque in humanam vitam ingressus commissus est, imperant ad hunc modum: Tollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales, et introibit Rex gloriae.

℟. Tempus est. 458.

Lectio v.

ET quoniam ubicumque fuerit ille, qui in seipso omnia continet, pro suscipientium captu se ipsum dimittitur (neque enim solum inter homines homo fit, verum etiam dum inter Angelos versatur, ad illorum vocem sese demittit) idcirco janitores interrogant: Quis est iste Rex glorie? Respondent ipsis, demonstrantque fortem et potentem in proelio, qui pugnaturus erat contra illum, qui naturam humanam in servitute captivam detinebat, et everurus eum, qui mortis habebat imperium: ut gravissimo hoste superato, genus hominum in libertatem et pacem vindicaret.

R. Non turbetur. 458.

Lectio vij.

Occurrunt ei custodes, et portas jubent recludi, ut in ipsis rursum gloriam assequatur. Verum non agnoscunt eum, qui sordidam vite nostrae stolam indutus est: cujus rubra sunt vestimenta ex humanorum malorum torculari. Itaque rursus commites ejus vocibus illis

interrogantur: Quis est iste Rex glorie? Respondetur autem non amplius, Fortis et potens in proelio; sed, Dominus virtutum, qui mundi principatum obtinuit, qui summam omnia in se collegit, qui pristinum in statum cuncta restituit: ipse est Rex glorie.

R. Ascendens. 459.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. xvj. c

In illo tempore: Remembentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus: et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis: quia iis qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papae.

Ex eadem Homil. xxix.

MO autem nobis primum querendum est, quidnam sit, quod nato Domino apparuerunt Angeli, et tamen non leguntur in albis vestibus apparuisse: ascendente autem Domino, missi Angeli in albis leguntur vestibus apparuisse. Sic etenim scriptum

est: Videntibus illis elevatus est, et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Cumque intuerentur in caelum euntem illum, ecce duo viri steterunt juxta illos in vestibus albis. In albis autem vestibus gaudium et sollemnitas mentis ostenditur. Quid est ergo, quod nato Domino, non in albis vestibus, ascendente autem Domino, in albis vestibus Angeli apparent: nisi quod tunc magna sollemnitas Angelis facta est, cum caelum Deus homo penetravit? Quia nascente Domino videbatur divinitas humiliata, ascendente vero Domino est humanitas exaltata. Albae etenim vestes exaltationi magis congruunt, quam humiliationi.

R. Ego rogabo. 462.

Lectio viij.

In ascensione ergo ejus Angeli in albis vestibus videri debuerunt: quia qui in nativitate sua apparuit Deus humilis, in ascensione sua ostensus est homo sublimis. Sed hoc nobis magnopere, fratres carissimi, in hac sollemnitate pensandum est: quia delatum

est hodierna die chirographum damnationis nostrae, mutata est sententia corruptionis nostrae. Illa enim natura, cui dictum est: Terra es, et in terram ibis; hodie in caelum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostrae sublevatione, per figuram beatus Job Dominum avem vocat. Quia enim ascensionis ejus mysterium Judaeam non intelligere conspexit, de infidelitate ejus per figuram beatus Job sententiam protulit, dicens: Semitam ignoravit avis.

R. Ponis nubem. 462.

Lectio ix.

Avis enim recte appellatus est Dominus, quia corpus carneum ad aethera libravit. Cujus avis semitam ignoravit, quisquis eum ad caelum ascendisse non credidit. De hac sollemnitate per Psalmistam dicitur: Elevata est magnificentia tua super caelos. De hac rursus ait: Ascendit Deus in jubilatione, et Dominus in voce tubae. De hac iterum dicit: Ascendens in altum captivam duxit captivitatem, dedit dona hominibus. Ascendens quippe in al-

tum, captivam duxit captivitatem : quia corruptionem nostram virtute suae incorruptionis absorbit. Dedit vero dona hominibus, quia misso de super Spiritu, alii sermonem sapientiae alii sermonem scientiae, alii gratiam virtutum, alii gratiam curationum, alii genera linguarum, alii interpretationem tribuit sermonum.

Te Deum. 20.

Ad Vesp. Duplex; omnia ut in j. Vesperis Festi. 45 I.

IN OCTAVA ASCENS.

Omnia sicut in die, 45 I. praeter Lectiones.

In I. Nocturno.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Ephesios.

Lectio j.

Cap. iv.

Bsecro itaque vos ego vinctus in Domino, ut digne ambulatis vocatione, qua vocati estis, cum omni humilitate, et mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in caritate, solliciti servare unitatem Spiritus in vinculo pacis. Unum corpus, et unus spiritus sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae. Unus Dominus, una fides, unum

baptisma. Unus Deus et Pater omnium, qui est super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis. Unicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. Propter quod dicit : Ascendens in altum captivam duxit captivitatem : dedit dona hominibus.

R. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei, alleluia : * Et videntibus illis elevatus est, alleluia : et nubes suscepit eum ab oculis eorum, alleluia. **V.** Et convalescens praecipit eis, ab Hierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. — Et videntibus.

Lectio ij.

Quid autem ascendit, quid est, nisi quia et descendit primum in inferiores partes terrae? Qui descendit, ipse est et qui ascendit super omnes caelos, ut impleret omnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios vero Evangelistas, alios autem pastores, et doctores ad consummationem sanctorum in opus mini-

sterii, in aedificationem corporis Christi : donec occurramus omnes in unitatem fidei, et agnitionis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram aetatis plenitudinis Christi : ut jam non simus parvuli fluctuantes, et circumferamur omni vento doctrinae in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem erroris.

R. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera : * Species ejus in nubibus caeli, et nomen ejus in aeternum permanet, alleluia. **V.** A summo caelo egressio ejus, et occursum ejus usque ad summum ejus. — Species.

Lectio iij.

Veritatem autem facientes in caritate, crescamus in illo per omnia, qui est caput Christus : ex quo totum corpus compactum, et connexum per omnem juncturam subordinationis, secundum operationem in mensuram uniuscujusque membri, augmentum corporis facit in aedificationem sui in caritate. Hoc igitur dico, et testificor in Domino, ut jam non ambulatis, sicut et Gentes

ambulant in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati a vita Dei per ignorantiam, quae est in illis, propter cecitatem cordis ipsorum, qui desperantes, semetipsos tradiderunt impudicitiae, in operationem immunditiae omnis in avaritiam. Vos autem non ita didicistis Christum, si tamen illum audistis, et in ipso edocti estis.

R. Exaltare. 455.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. iij. de Ascens. Dni, qui est clxxvj. de Temp.

Lectio iv.

Mnia, carissimi, quae Dominus Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitate nostra miracula edidit, nobis proficiunt : qui dum humanam conditionem sideribus importavit, credentibus caelum patere posse monstravit : et dum victorem mortis in caelestia elevavit, victoribus quo sequantur ostendit. Ascensio ergo Domini catholicae fidei confirmatio fuit : ut securi in posterum crederemus miraculi illius do-

num, cuius jam in præ-senti percepissimus effectum : et fidelis quisque cum jam tanta perciperit, per ea, quæ cognoscit præstita, discat sperare promissa, ac Dei sui præteritam, præsentemque bonitatem, quasi futurorum teneat cautionem.

R. Tempusest, ut revertar ad eum, qui me misit, dicit Dominus : nolite contristari, nec turbetur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custodiat, alleluia, alleluia. **V.** Nisi ego abiero, Paráclitus non veniet : cum assumptus fuero, mittam vobis eum. — Rogo.

Lectio II.

Super excelsa ergo cæli terrenum corpus imponitur : ossa intra sepulcri angustias paulo ante conclusa Angelorum cælibus inferuntur : in gremium immortalitatis mortalis natura transfunditur : et ideo sacra apostolicae lectionis testatur historia : Cum hæc dixisset, inquit, vidéntibus illis, elevatus est. Dum audis elevatum, agnosce militiæ cœlestis obsequium : unde hodierna festivitas hominis nobis et Dei sacramenta

manifestavit. Sub una eademque persona, in eo, qui elevatur, divinam potentiam; in eo autem, qui elevatur, humanam cognosce substantiam.

R. Non turbetur cor vestrum : ego vado ad Patrem; et cum assumptus fuero a vobis, mittam vobis, alleluia : * Spiritum veritatis, et gaudébit cor vestrum, alleluia. **V.** Ego rogabo Patrem, et alium Paráclitum dabit vobis. — Spiritum.

Lectio III.

IDeoque omnimodis testanda sunt venena Orientalis erroris, qui impia novitate præsumit asserere, Filium Dei ac filium hominis unius esse naturæ. In alterutra enim parte, vel qui solum hominem fuisse dixerit, negabit Conditoris gloriæ : vel qui solum Deum, negabit misericordiam Redemptoris. Quo genere non facile Arianus evangelicam poterit habere veritatem, ubi Filium Dei nunc æqualem legimus, nunc minorem. Qui enim unius naturæ Salvatorem nostrum mortifera persuasione crediderit, solum hominem, aut solum Deum

cogétur dicere crucifixum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentire, nec solus homo superare potuisset. **R.** Ascendens. 459.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio Iij. Cap. xvj. c

In illo tempore : Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus : et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis : quia iis qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ.

Ex eadem Homilia xxix.

He hac Ascensionis ejus gloria etiam Habacuc ait : Elevatus est sol, et luna stetit in ordine suo. Quis enim solis nomine, nisi Dominus; et quæ lunæ nomine, nisi Ecclesia designatur? Quousque enim Dominus ascendit ad cælos, sancta ejus Ecclesia adversa mundi omnimodo formidavit : at postquam ejus ascensione roborata est, aperte prædicavit, quod occulte credidit. Elevatus

est ergo sol, et luna stetit in ordine suo : quia cum Dominus cælum petiit, sancta ejus Ecclesia in auctoritate prædicationis excrevit.

R. Ego rogabo Patrem, et alium Paráclitum dabit vobis, * Ut maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, alleluia. **V.** Si enim non abiero, Paráclitus non veniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. — Ut maneat.

Lectio Iij.

Hinc ejusdem Ecclesiæ voce per Salomonem dicitur : Ecce iste venit saliens in montibus, et transiliens colles. Consideravit namque tantorum operum culmina, et ait : Ecce iste venit saliens in montibus. Veniendo quippe ad redemptionem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres carissimi, ipsos ejus saltus agnoscere? De cælo venit in uterum, de utero venit in præsepe, de præsepe venit in crucem, de cruce venit in sepulcrum, de sepulcro rediit in cælum. Ecce ut nos post se currere faceret, quosdam pro nobis saltus ma-

nifestata per carnem Veritas dedit : quia exsultavit ut gigas ad currendam viam suam, ut nos ei diceremus ex corde : Trahe nos post te : curremus in odorem unguentorum tuorum.

R. Ponis nubem ascensum tuum Domine : * Qui ambulat super pennas ventorum, alleluia. **V.** Confessionem et decorem induisti, amictus lumen sicut vestimentum. — Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

Unde, fratres carissimi, oportet ut illuc sequamur corde, ubi eum corpore ascendisse credimus. Desideria terrena fugiamus : nihil nos jam delectet in infimis, qui patrem habemus in caelis. Et hoc nobis est magnopere perpendendum : quia is qui placidus ascendit, terribilis redibit : et quidquid nobis cum mansuetudine praecipit, hoc a nobis cum districtione exigit. Nemo ergo indulta poenitentiae tempora parvipendat, nemo curam sui, dum valet, agere negligat : quia Redemptor noster tanto tunc in iudicium districtior veniet, quanto nobis ante

iudicium magnam patientiam praerogavit.

Te Deum. 20.

In ij. Vesp. non fit Comm. Officii sequentis diei.

Duobus sequentibus diebus Officium fit sicut infra Octavam Ascensionis, exceptis Lectionibus, quae habentur propriae, et R. viij. Capitulis, Anis ad Bened. et Magnif. et Oratione, quae dicuntur de Domin. infra Octavam Ascens. ut supra. Et non dicuntur Preces ad Primam, et Completorium.

Si vero Feria vj. occurrat Festum novem Lectionum etiam translatum, fit de Festo cum Commem. Officii ejusdem diei, nisi illud Festum fuerit ex solemnioribus j. classis : tunc enim Commemor. Feriae semper omittitur. Si autem fuerit Duplex ij. classis, fit tantum Commem. in ij. Vesperis.

FERIA SEXTA

POST OCTAVAM ASCENS.

In I. Nocturno.

Incipit Epistola tertia beati Joannis Apostoli.

Lectio j.

Senior Gajo carissimo, quem ego diligo in veritate. Carissime, de omnibus ora-

Lectio iij.

Carissime, noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui benefacit, ex Deo est : qui malefacit, non vidit Deum. Demetrio testimonium perhibentibus veritati tuae, sicut tu in veritate ambulas. Majorem horum non habeo gratiam, quam ut audiam filios meos in veritate ambulare.

R. Post passionem. 454.

Lectio ij.

Carissime, fideliter facis quidquid operaris in fratres, et hoc in peregrinos, qui testimonium reddiderunt caritati tuae in conspectu Ecclesiae : quos, benefaciens, deduces digne Deo. Pro nomine enim ejus profecti sunt, nihil accipientes a Gentibus. Nos ergo debemus suscipere hujusmodi, ut cooperatores simus veritatis. Scripsissem forsitan Ecclesiae : sed is, qui amat primatum gerere in eis, Diotrophes, non recipit nos. Propter hoc si venero, commonebo ejus opera, quae facit : verbis malignis garruens in nos : et quasi non ei ista sufficiant : neque ipse suscipit fratres : et eos, qui suscipiunt, prohibet, et de Ecclesia eicit. **R.** Omnis. 455.

Carissime, noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui benefacit, ex Deo est : qui malefacit, non vidit Deum. Demetrio testimonium redditur ab omnibus, et ab ipsa veritate, sed et nos testimonium perhibemus : et nostri quoniam testimonium nostrum verum est. Multa habui tibi scribere : sed nolui per atramentum, et calamum scribere tibi. Spero autem proptinus te videre, et os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

R. Exaltare. 455.

In II. Nocturno.

De Sermonem sancti Augustini Episcopi. **Ex eod. Sermon. clxxvj. in fine.**

Lectio iij.

Salvator noster, carissimi, si non in nostra carne diabolum triumphavit, se exercuit, non nobis vicit. Si non in nostro corpore resurrexit, conditioni nostrae resurgendo nihil contulit. Haec qui dicit, susceperat et assumptae carnis non intelligit rationem, confundit ordinem, evacuatur utilitatem. Si non in

nostra carne perégit medicinam, solam ergo ex hómine nascéndi elégit injúriam. Recédât a sensibus nostris tam periculósa persuásio. De nostro est quod appéndit, de suo est quod donávit. Meum testor esse quod cécidit, ut meum sit quod resurréxit. Meum testor esse quod jácuit intra túmulum, ut meum sit quod ascéndit in cælum. *℟. Tempus. 458.*

Lectio v.

IN illo itaque nostri géneris corpore nos Christi mors vivificávit, nos resurréctio eréxit, nos ascénsio consecrávit. In illo nostræ originis corpore cælestibus regnis arrham nostræ conditiónis impósuit. Elaborémus ergo, caríssimi, ut quemádmódum Dóminus in hac die nostro cum corpore ad supérna conscéndit, ita nos post illum quómodo póssumus, spe ascendámus, et corde sequámur. Ipso afféctu páriter, et proféctu ascendámus post illum : étiam per vítia ac passiones nostras. Si úti- que unusquisque nostrum súbdere eas sibi stúdeat, ac super eas stare consuésat, ex ipsis sibi gradum

construit, quo possit ad supérióra conscéndere. Elevábunt nos, si fúerint infra nos. *℟. Non turbétur. 458.*

Lectio vi.

DE vítiis nostris scalam nobis fácimus, si vítia ipsa calcámus. Nam cum bonitátis auctóre non ascéndit malítia, nec cum Fílio Vírginis libido atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vítia post virtútum paréntem, peccáta post justum, nec infirmitátes ac morbi possunt ire post médicum. Igitur si intráre ipsíus médici regnum vólumus, prius vulnere nostra curémus. Ordinémus et custodiámus in nobis statum utriúsque substántiæ; ne ánimam, nobiliórem útique hóminis portiónem, tártaro pars devólvat inférior : sed secum pótius cælo sanctificátum corpus acquirat nátura gloriósiór : ipso adjuvánte, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen. *℟. Ascéndens. 459.*

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélij secúndum Joánnem.

Lectio viij. Cap. xv. d

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum vénerit Paráclitus,

quem ego mittam vobis a Patre Spíritum veritátis, qui a Patre procedit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

De Homília sancti Augustíni Episcopi. *Tract. xcij. in Joann. circa medium.*

Venit die Pentecóstes Spíritus sanctus in centum viginti hómines congregátos, in quibus et Apóstoli omnes erant : qui illo adimpléti, cum linguis ómnium géntium loqueréntur, plures ex his, qui óderant, tanto miráculo stupefácti, (quandóquidem vidérunt loquente Petro, tam magnum, atque divinum testimónium perhibéri de Christo, ut ille, qui occísus ab eis inter mórtuos deputabátur, resurrexisse, et vívere probarétur) compúncti corde convérsi sunt, et tanti sánguinis, tam ímpie atque immániter fusi, indulgéntiam perceperunt, ipso redempti ságuine, quem fuderunt.

℟. Ego rogábo. 462.

Lectio viij.

Christi enim sanguis sic in remissionem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccá-

tum posset delére, quo fusus est. Hoc ergo intuens Dóminus dicébat : Odio habuerunt me gratis : cum autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam diceret : Odio me habuerunt, et occiderunt vidéntes : sed tale de me Paráclitus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab initio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis et vos. Quia enim ab initio mecum estis, potéstis prædicáre quod notis : quod ut modo non faciátis, illius Spíritus plenitúdo nondum adest vobis.

*℟. Si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúia. ℣. Non enim loquétur a semetípso : sed quaecúmque áudiet, loquétur : et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis.—Cum. Glória Patri. Cum.*

Lectio ix.

Ille ergo testimónium perhibébit de me, et vos testimónium perhibé-